

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. การบริหารระบบคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร : คูรุสภา, 2539.
- กรมวิชาการ. ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : คูรุสภา, 2539.
- กรมวิชาการ. ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับหลักสูตรที่พึงประสงค์. กรุงเทพมหานคร : คูรุสภา, 2539.
- กรมวิชาการ. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : คูรุสภา, 2539.
- กรมสามัญศึกษา. การบริหารระบบคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร : คูรุสภา, 2542.
- กรมสามัญศึกษา. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร : พริกหวานกราฟฟิค, 2542.
- กระทรวงศึกษาธิการ. แผนวัฒนธรรมแห่งชาติในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพมหานคร : คูรุสภา, 2539.
- กระทรวงศึกษาธิการ. ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : คูรุสภา, 2539.
- กระทรวงศึกษาธิการ. ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. รายงานการวิจัย.. กรุงเทพมหานคร : คูรุสภา, 2542.
- กระทรวงศึกษาธิการ. นโยบายและแผนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี. กรุงเทพมหานคร : การศาสนา, 2542.
- กระทรวงศึกษาธิการ. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540. กรุงเทพมหานคร : กรมการศาสนา, 2540.
- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (แก้ไข 2533). กรุงเทพมหานคร : คูรุสภา, 2535.
- กระทรวงศึกษาธิการ. แนวทางการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : คูรุสภา. มปป.
- เกียรติรัฐ ดีเอม. (2545). การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้จัดทำหลักสูตรท้องถิ่นในโรงเรียนแก่นนำปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- จรงค์ นอกไธสงและคณะ. (2544). การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรระดับท้องถิ่นของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

- จันทร์ดา ด้านคงรักษ์ (2549) การพัฒนาการคิดในระดับสูง โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนท่านครุณวโรภาส อุทิศ จังหวัดนครศรีธรรมราช.
- จุฑามาศ วิมาลย์ และคณะ (2542). การศึกษาปัญหาการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชลธิรา สัตยาวัฒนา. “ความรู้กับภูมิปัญญา : มิติที่เหลื่อมซ้อนกัน”, ข่าวพิเศษ. หน้า 735. 2534.
- ชูศักดิ์ ติวตานนท์ และคณะ. (2546). การศึกษาสภาพปัญหาการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรสถานศึกษา : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนนำร่องและโรงเรียนเครือข่าย ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ทรงจิต พลภูภาคและคณะ “ศักยภาพและสถานภาพของภูมิปัญญาไทย ภาคเหนือ” หน้า 170 – 179 : 2550. กรุงเทพมหานคร.
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. ระเบียบวิธีวิจัย. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร : 2551
- ธวัช ปุณโณทก. ทิศทางหมู่บ้านไทย. กรุงเทพมหานคร : มปป, 2531.
- ธีรพล อรุณะกสิการ และคณะ. แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : วิทยุชน, 2540.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535) , การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุญส่ง นิลแก้ว. (2541). เครื่องวัดเจตคติ ใน ดรุณ หาญตระกูล(บรรณาธิการ), วิจัยการศึกษา (หน้า 133 – 137), คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ปนัดดา บำรุง. ภูมิปัญญาชาวบ้านสีภูมิภาค. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2540.
- ประคองศรี นิลโขง. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนรายวิชา ท 031 นิทานพื้นบ้านในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.
- ปรีชา อุยตระกูล. “ภูมิปัญญาชาวบ้าน”. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง ภูมิปัญญาชาวบ้าน ศูนย์ฝึกอบรมและพัฒนาการสาธารณสุขมูลฐาน ขอนแก่น. กรุงเทพมหานคร : มปป. 2530.
- พุทธชาติ ปานเม่น. การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมในระบบเกษตรกรรมทางเลือก. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.

มัลลิกา นิตยาพร. ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา, 2540.

รัชกร ประสิทธิ์เตสัง (2550) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง วิชาประวัติศาสตร์ ส43101 เรื่อง ภูมิปัญญาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม“เสริมคุณธรรมนำใจ ใช้หลักเศรษฐกิจพอเพียง”.โรงเรียนธาทองพิทยาคม อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์.
รัตนะ บัวสนธ์. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น : กรณีศึกษาการศึกษาชุมชนแห่งหนึ่งในเขตภาคกลางตอนล่าง. ปริญญานิพนธ์การศึกษา คุษภูบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2539.

รุ่งทิพย์ กล้าหาญ. การขัดเกลาทางสังคมด้านความเชื่อโดยผ่านพิธีกรรมในชุมชนชนบท.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2539.

ลีลาภรณ์ นาครทรรพ. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา, 2538.

วัชรพงษ์ ทองงาม (2549 : บทคัดย่อ)การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเนื้อหาท้องถิ่นที่ใช้หลักการเรียนรอบรู้, ห้องสมุดวิทยาลัยนาฏศิลป์เชียงใหม่.

วิจิต นันทสุวรรณ. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา, 2538.

สภาวัฒนธรรมอำเภอบางแพ. ภูมิปัญญาไทยท้องถิ่นบางแพ. ราชบุรี : ธรรมรักษ์, 2541.

สมพงษ์ จิตระดับ. ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา, 2539.

สมยศ มีเทศน์. การจัดการศึกษาที่สนองความต้องการของท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา, 2540.

สมศักดิ์ วชิรพันธุ์. การถ่ายทอดความรู้หัตถกรรมท้องถิ่น: กรณีการทำกระดาษสาบ้านท่าล้อ อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2537.

สมาน ซาติยานนท์. แนวทางการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน.

กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา, 2538.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

พุทธศักราช 2542. กรุงเทพมหานคร : คุรุสภา, 2542.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานรัฐมนตรี แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8(พ.ศ. 2540-2544). กรุงเทพมหานคร : อรรถพลการพิมพ์, มปป.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. แนวทางส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา.

กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดี, 2541.

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. ความหมายและขอบข่ายงานวัฒนธรรมพื้นบ้าน.

กรุงเทพมหานคร : ศุภสภา, 2537.

สิริกร ไชยมา. ภูมิปัญญาในวิถีชีวิตชาวล้านนา. พิมพ์ครั้งที่ 2 แพรว : สหวิทยาเขตเวียงโกศัย, 2544.

เสนห์ จามริก. “แนวทางการพัฒนาการศึกษาไทย : บทวิเคราะห์เบื้องต้น”. การศึกษาแห่งชาติ 2541 (ตุลาคม-พฤศจิกายน) หน้า 20-32, 2532.

เสรี พงศ์พิศ. คื่นสุ่รากเหง้า. กรุงเทพมหานคร : เทียนวรรณ, 2539.

เสรี พงศ์พิศ. ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พริ้นติ้ง, มปป.

เสรี พงศ์พิศ. คื่นสุ่รากเหง้า : ทางเลือกและทัศนะวิจารณ์ว่าด้วยภูมิปัญญาชาวบ้าน.

กรุงเทพมหานคร : เทียนวรรณ, 2529.

เสรี พงศ์พิศ. บรรณานุกรม. ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการพัฒนาชนบท เล่ม 1-2. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิภูมิปัญญาและมูลนิธิหมูล้าน, 2536.

อรุณศรี อนันตรศิริชัย. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น.

กรุงเทพมหานคร : มปป., 2540.

อังกูล สมคะเนย์. สภาพและปัญหาการนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดอุทัยธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.

อัมพร ด้วงปาน. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร :

ศุภสภา, 2538.

เอกวิทย์ ณ ถลาง. ภูมิปัญญาชาวบ้านสี่ภูมิภาค. กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมมาธิราช, 2540.

เอกวิทย์ ณ ถลาง. ยุทธวิธีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น. กรุงเทพมหานคร :

ศุภสภา, 2539.